

ชรินทิพย์ ศิริภาพ. 2566 ผลการพัฒนาด้านสติปัญญา เรื่อง การบอกอวัยวะส่วนต่างๆ บนใบหน้า ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้ชุดการเรียนรู้ใบหน้าของฉันทน์ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอุดรธานี สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาด้านสติปัญญา เรื่อง การบอกอวัยวะส่วนต่างๆบนใบหน้า ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้ชุดการเรียนรู้ใบหน้าของฉันทน์ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาด้านสติปัญญา เรื่อง การบอกอวัยวะส่วนต่างๆบนใบหน้า ของสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้ชุดการเรียนรู้ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี ก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับเตรียมความพร้อม ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2566 เพศชาย อายุ 7 ปี จำนวน 1 คน ที่มีปัญหาทางการบอกอวัยวะส่วนต่างๆบนใบหน้า ต้องคอยกระตุ้นเตือนตลอด โดยมีผลการประเมินจากแบบประเมินพื้นฐานเท่ากับ 1 คือ ทำไม่ได้เลย ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง และผู้ปกครองให้ความยินยอมในการทำวิจัย การทดลองในครั้งนี้ทดลองกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่กำลังรับบริการอยู่ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2566 โดยใช้เวลาศึกษาจำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 60 นาที รวม 18 ครั้ง นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้กราฟเส้นตรงและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการพัฒนาด้านสติปัญญา เรื่อง การบอกอวัยวะส่วนต่างๆบนใบหน้า ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้ชุดการเรียนรู้ใบหน้าของฉันทน์ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี ผู้เรียนมีการพัฒนาด้านสติปัญญา เรื่อง การบอกอวัยวะส่วนต่างๆบนใบหน้า ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา อยู่ในระดับดีขึ้น
2. ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาด้านสติปัญญา เรื่อง การบอกอวัยวะส่วนต่างๆบนใบหน้า ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี หลังการใช้ชุดการเรียนรู้สูงขึ้น